

III.

Oj, vi grički v solncu jasni,
me li še poznate? ...
Oj, vi tratice zelene,
me li še poznate? ...

Oj, ti vrtec z belim cvetjem,
šopek mi pripravljajš? ...
In ti, domek, v oknih svetel,
me li res pozdravljaš? ...

Ali kje si, kje si ti,
ljuba moja mati? ...
O, da mogla bi še ti
roko mi podati! ...

Tone Rakovčan.

Učitelju na grob.

Andreju Pernetu, nadučitelju v p. v Šturjah pri Vipavi, umrlemu 18. prosinca t. l.

Zaprla smrt Ti v večni sen oko je,
v naročje mati zemlja Te je vzela;
a duša v dve strani je poletela:
v nebo k Očetu — med učence Tvoje ...

Pal kakor hrast prelomljen si na dvoje!
A listi Tvojih misli, Tvoja dela
v dnu srca deci bodo zelenela,
budila cvet in k pesmi misli roje ...

Iz šumne ceste v tihi vrt zavijem,
vse na Te mislim, Tvojih dni učenec;
časteč spomin Tvoj, grobu se odkrijem.

Srca hvaležnega Ti vijem venec ...
Naj veseli se duša Tvoja v Bogu,
prepeva naj kot ptička v rajskem logu!

Fran Žgur.

Lipa.

Čez zelene gore solnce
lije tihi svoj sijaj;
drevje zopet je vzcvetelo,
tajno diha mladi gaj.

Lipa v solncu se blesteča
giblje veje ... Tiho z nje
padajo skrivnostni vonji
kakor silna moč v srce ...

Davorinov.